

Her er staden

M. Erbs

C D min7/C D min C/G G C CMaj7
Her er sta - den, hvor lan - de - vej - en en - der. Her - til går den, og

7 D min/F G G/B C G
læn - ger vil den ej. Her for - lig's man, så godt som man er ven - ner, fjernt fra

14 C/E D sus4 D G G7/F C/E D min C G7/F
ver - den og al dens hur - lum - hej. Her er sundt, her er frisk her er

21 C/E D G C/E D min/F C/E G7 C
godt køb på fisk. Her er drøjt nok, når vin - den blæ - ser bidsk.

2. Her er staden, hvor joller med motorer spiller op, inden morgen bryder frem, Her er stilhed på gader og kontorer, til ved skumring eskadren kommer hjem Der går fars jolle Ind, der er fars tunge trin, han har fisk på sin ryg i lygtens skin!

3. Det var verden, den endelese fjerne - den fik kig på vor lange, hvide strand, for at køle den overfyldte hjerne, for at brunes på Skagens rene sand. Til vor bort gemte krog kom der tog efter tog, med et virvar af alle verdens sprog.

4. Er det sandt, at når to snes' år er fløjet, er motoren et rustent apparat? Er så fiskerens søhåndtering strøget, og hans hjem et forvirret pensionat? Hvor hans "hjeld" førre sto! om et skur med en so, skal han trind lunte rundt på sine to?

5. Er det sandt, at som paddehattestilke står palads ved palads om nogle år? Mon så skagboens datter går i silke og med falsk dingeldangel i sit hår? Bliver bleg og nervøs, sover formliddagsdøs, hvor hun rask rensed' fisk - da hun var tøs?

6. Er det sandt, at hver en at Skagens drenge har få't ho'det fordrejet af den glans? at han drømmer om polkahår og penge I et liv fuldt at lediggang og dans? Nej, oh nej, vær kun tavs! er det sandt var dt snavs! han vil ud, han er sund og vil til havs.

7. Men det er jo, som eventyrets sluser var lukt op over Skagens ringe sogn, hvor engang den, der nu i silken bruser, rvkked' lyngrls og porser til sin ovn. Ja, bevar's, her bliver flot, vi får snart hver et slot, og på fornem manèr en bankerot.

8. Dog endnu går vor gamle mor med tørklæ'r, og vor tøs kun med sløjfer i sin pisk. Og endnu har vor tale ingen snørkler, og endnu kan selv knægten riste fisk. Og endnu kommer vind over Nordhavet ind Den kan svale så dejligt på et sind.

9. Et hurra for det gode, gamle Skagen, der har leget med skaller for sin dør, Det er det, der til sidst skal klare sagen med sit jævne, sit sindige humør. Et hurra får det ha', Blev vi hofstad - åh ja - får vi se, det kan klare sig endda!

H. Bergstedt